

FAMILIA MEA

Sunt de origine neaoș românească, cel puțin în ultimii mai bine de două sute de ani, de când îmi cunosc rădăcinile.

Din partea tatălui, mă înrudesc cu Sandu Stanciu Depărățeanu¹ (1770-1850), zis Căpățână sau Căciulă Mare, din Roșiorii de Vede. Biserica Sf. Teodor din centrul orașului este ctitoria lui. Pe pisanie este scris cam așa: „(... făcută din lemn), 1786, de Tudorică Postelnicu și de zid în 1818, de Paharnicul Sandu Depărățeanu”. Pictura de la anul 1883 a fost făcută de către tatăl cunoscutului pictor Costin Petrescu. Sandu Depărățeanu, căpitan, sluger, paharnic, pitar, postelnic, a fost fiul Căpitanului Stanciu, și el, la rândul său, stegar și sluger, care avea pecetluiri și fusese secretar al Divanului Domnesc în 1793. Asta înseamnă că era știutor de carte, ceea ce pentru boierimea de la țară din vremea aceea nu prea era o regulă. Casele Depărățenilor erau lângă biserica ctitorită și aveau cerdac, ogradă, poartă cu boltă și foișor. Soțiile lui Sandu Depărățeanu au fost Maria, fiica logofătului Gheorghită Nicopolleanu și, apoi, o strănepoată a armașului Cernică Izvoranu și a vornicului Șerban Cantacuzino. Sandu Depărățeanu a avut patru fete și doi băieți, Spiridon și Petrachi. Cu titlu de curiozitate, amintesc dintre urmașii lor pe poetul Alexandru Depărățeanu, pe scriitorul și academicianul I. Al. Bassarabescu și pe

---

¹ Pentru mai multe detalii despre familia boierească Depărățeanu, din care descinde autorul acestei cărți, vezi și Mihai Dim. Sturdza, coordonator și coautor, *Familiiile boierești din Moldova și Țara Românească. Enciclopedie istorică, genealogică și biografică*. Vol. VI (Dabija-Exarhu), București, Corint Books, 2017, pp. 93-106 (n. red.).

purtătorul neobișnuitului nume Cozina Anton Vetra, rămas în istorie pentru că a omorât în duel un Karagheorghievici.

Eu mă trag din sora lui Sandu Depărățeanu, măritată cu Ioniță Zlotescu. Fiica lor, Păunica, născută în 1818 și măritată cu Petrache Iordănescu, născut în 1795, este străbunica mea. Străbunicul meu, Petrache Iordănescu, a fost primar al orașului Roșiori și a participat la Revoluția de la 1848. Mai multe, din păcate, nu cunosc. Asta nu a împiedicat ca în anul 1868 să fie acționat în judecată, pentru că nu își făcuse arăturile pe moșie. Este o dovadă că în acele vremuri nu eram chiar atât de înapoiți cum cred mulți, iar legea era lege, se respecta mai mult decât astăzi și se aplica la fel pentru toți, fără favoritisme ca în zilele noastre. Păunica și Petrache Iordănescu au avut șapte copii, printre care și bunica mea, Alexandrina, născută în anul 1854. Ea a rămas orfană de mică, astfel că a fost crescută de frații mai mari, care i-au prăpădit zestrea la cărți. Jocul de cărți era distracția de căpetenie, în acele timpuri, pentru boierii din provincie. Fără zestre, nu a mai fost măritată după rangul său și a fost dată după Stancu Avramescu, bunicul meu, născut în anul 1837, de meserie „cavafu”, după cum stă scris în actul de căsătorie din anul 1871, sau „speculant de oi”, conform actului de naștere al tatălui meu, Constantin, din anul 1887. Era, adică, negustor de la țară, cu toate că locuia în Alexandria. Probabil că, dată fiind diferența de stare socială dintre soți, nu a fost o familie prea fericită, chiar dimpotrivă. Astfel, știu de la mama mea, care s-a măritat după moartea socrului său, că tatăl meu nu a vrut să vorbească niciodată despre taică-său. Tatăl meu, după terminarea gimnaziului la Alexandria, a plecat singur la București, unde a urmat cursul superior al liceului la „Sf. Sava” și apoi o școală superioară de comerț, care mulți ani după aceea a devenit A.S.E., lucrând în tot timpul acela, la început pe post de conțopist, pentru a se putea întreține. În lipsa mașinilor de scris, conțopiștii erau căutați la vremea

Toate cele de mai sus, s'au făcut în public în casa primăriei în
 prezența ceruților patru martori și anume: D-nul Neta Honeș Mincă
balen - de ani treizeci și cinci, D-nul Grigore Mincă
balen - de ani treizeci și cinci, D-nul J. Jordașescu
funcționar de ani treizeci și cinci și D-nul Ioan Jandașescu
balen - de ani treizeci și cinci toți _____ din
 cetate _____ din tîi, din partea soțului, iar cei după
 urmă din partea soției și după ce am dat cetize acestui act în auzul
 tuturor celor de față, soții parinti ai soțului mama soției
 l'am subscris împreună cu toți aceștia

- (ss) Stan Avram
- (ss) Alexandrina P. Jordașescu
- (ss) Herman Purbu
- (ss) Pătrășcuța Jordașescu
- (ss) Neta Mincă
- (ss) Grigore Mincă
- (ss) J. Jordașescu
- (ss) J. Jandașescu

Primar Ofițer (ss) T. Stan Culescu

Dat conform registrului astăzi 26 Februarie anul una mie

nouă sute patruzeci și doi -

Ofițer al stării civile,

Șeful biroului,
J. Anton

